

endvidere i sit Foredrag, halvt spøgende og halvt hebreidende, at Forslagsstillerne ikke vidste, hvad de selv vilde. Forsaavidt den høitagtede Minister derved har sigtet til, at vi ikke have opstillet de Resultater, hvortil Commissionen mulig kunde komme, saa skal jeg give ham Ret; men dersom vi saaledes vilde foregribe Fremtiden, kunde man vistnok med Rette have gjort os Bebreidelser. Dersom den ærede Minister derimod har troet, at vi ikke meget godt skulde vide, hvad det var, Commissionen skulde overveie, saa kan jeg berolige ham med, at vi have en ret klar Forestilling derom. Vi have f. Ex. tænkt os, at Gjenstanden for en saadan Commissions Undersøgelse blandt Andet maatte være, hvorvidt det bestaaende Antal af Ministerier og den Fordeling af Forretningerne, der finder Sted indenfor de enkelte Departementer og Contoirer, i og for sig kan siges at stemme med Forholdenes Tare, eller om der ikke kunde opnaaes bedre Resultater ved en anden Fordeling af Forretningerne. I lige Maade have vi ogsaa meent, at en saadan Commission kunde indsamle Bidrag til Besvarelse af Spørgsmaalet om Organisationen indenfor de enkelte Ministeriers Omraade, f. Ex. Spørgsmaalet om den fremtidige Bibeholdelse af Departementer og Departementschefer, Spørgsmaalet, om der ikke istedetfor disse Embedsmænd burde i hvert enkelt Ministerium umiddelbart under Ministeren ansættes en Committeret eller en Directeur, endvidere Spørgsmaalet om Contoirerne ikke fremtidig maatte være de høieste sædvanlige administrative Samlingsenheder. Vi have fremdeles tænkt os, at Spørgsmaalet om Overøvrighedernes Myndigheds Ordning netop var et Spørgsmaal, som en saadan Commission kunde beskæftige sig med, saameget mere, som der i denne Sag under en tidligere Forhandling af Finansloven fra en enkelt bestemt Side blev foreslaaet, at Overøvrighederne aldeles burde affattes, medens der fra en anden Side stærkt blev fremhævet, at Overøvrighederne var en Institution, der burde uddannes og udvikles meget videre, end hidtil har været Tilfældet. En Undersøgelse derom maatte vistnok i høi Grad være Gjenstand for en saadan Commissions Virksomhed. Det ærede Medlem for Frederiksborg (B. Christensen) henpegede

allerede paa et andet Spørgsmaal, nemlig Decentralisation af Administrationen. Hvorvidt det er muligt at decentralisere, og i hvilket Omfang det kan lade sig gjøre og under hvilke Former, er jo ligeledes et Spørgsmaal, som Commissionen kan beskæftige sig med. Endelig er der ogsaa Spørgsmaalet om Lønningsmaaden for de forskjellige Embedsmænd, om Lønningen bør være saaledes, som den nu er for Kongerigets Embedsmænd, som have Tillæg efter Sædomskrivning, eller om der bør gives et Lønnings-tillæg, saaledes som Embedsmændene under de tidligere Fællesministerier have haft, samt Spørgsmaalet om Tidspunktet for Alderstillsægs Indtrædelse osv. Der er altsaa i Sandhed Tvivlsmaal og Spørgsmaal nok nærværende, som kunde og burde gjøres til Gjenstand for Overveielse. Jeg troer saaledes paa egne og de øvrige Forslagsstilleres Vegne at have tilbageviist den høitærede Ministers Bebreidelse. Jeg maa gjentage, hvad jeg før fremhævede, at jeg ganske vist er enig i, at Nedsættelsen af en saadan Commission er et Middel, man ikke letfindig skal henytte, men paa den anden Side kan jeg ikke erkjende, at det skulde være i den Grad farligt, eller at Frygten for Følgerne deraf skulde være i den Grad nærværende, at man derfor skulde vige tilbage deraf; det troer jeg ikke. Man maa huske paa, hvorledes det danske Folkething er; er det tilbøieligt til at gjøre revolutionaire Skridt eller at bryde letfindig med det Bestaaende? Det troer jeg ikke, man kan sige. Forsaavidt den høitagtede Minister meente, at Medlemmerne af en saadan Commission ligesom skulde drives til ligeoverfor deres egen og Thingets Vre at fremkomme med vidtgaaende Forslag, saa troer jeg ikke, han har Ret deri, og jeg vil i den Henseende ogsaa henvise til, hvad der blev ytret i den grundlovgivende Rigsforsamling, hvor netop ogsaa dette Punkt blev draget frem og gjort til Gjenstand for Forhandling, men hvor man fra de allerfleste Sider var enig om at afvise en saadan Frygt som ubegrundet. Det ærede Medlem for Aalborg (Spønneck) hittede sig, da han havde Ordet, paa samme Maade, som den ærede Finansminister, og meente i og for sig med Rette, at man maatte være lidt sparsom med Benyttelsen af saadanne Com-